

Morogoron terveysiä

Olemme pääsiäisessä, mutta vielä ajatukset palaavat joulun aikaan. Löysimme pienen ”Mummun talon” Tangan kaupungin ulkopuolelta, tyttäreemme Annan perheen naapurista. Se on nyt mökkimme ja oli joulunviettopaikkamme.

Koska olemme vuodesta 1977 lähtien asuneet enimmäkseen ulkomailla, joulua on vietetty hyvin erilaisissa olosuhteissa. Nyt jo usean vuoden ajan on ollut suuri ilo viettää joulua ja muuta vapaa-aikaa isovanhempina Elisän ja Elin kanssa, isona perheenä. Emma matkusti Kambodzhasta joulun viettoon tänne Tangaan. Tänä vuonna saimme taas joukkoomme myös Veeran. Hän on ollut läheinen meille kaikille lukioajastaan lähtien. Veera toi myös mukanaan tuoreen aviomiehensä Asfandin. Pakistanilainen Asfand ja Veera asuvat nyt Sudanissa.

Elämässämme on alkamassa uudenlainen vaihe. Oskari on aloittanut viimeisen työvuotensa ennen eläkkeelle jäämistään. Anna-Riitan suunnitelmissa on jatkaa vielä jonkin aikaa. Odottemme hiippakunnan kutsua.

Vahvistunut maasaiyhteisö

Kun aloitimme työt Morogorossa vuonna 2010, saimme Lähetykseuralta ohjeeksi kuunnella hiippakunnan tarpeita maasaiyhteisön vahvistamiseksi ja yhtenäistämiseksi.

Olemme tänä aikana tavanneet maasaijohtajia kyläkäynneillä kodeissansa, kyläkokouksissa ja erityisesti seminaareissa, joita on järjestetty joka vuosi.

Vakavaa keskustelua koulutuksesta Sitimassa, oikealla perinteisten johtajien, laiguenanien, alueellinen johtaja Kilindi Ole Lestino.

Maaliskuun alussa pidettiin suuri maasaijohtajien seminaari. Tuon kokouksen aikana piispa Mameo totesi tyytyväisenä, että nyt on saatu koko alueen johtajat liikkeelle. Se osoittaa sitä luottamusta, jonka olemme onnistuneet rakentamaan näinä vuosina. Luottamuksen tuloksena ovat syntyneet päätökset tyttöjen ympärileikkauksen lopettamisesta, maasailasten ”esikoulupakko” (johtajien antama määräys kaikille vanhemmille lasten kouluun menemisestä)

Maaliskuu 2016, 1/2016

sekä nyt viimeisimmässä kokouksessa tehty päätös lähteä taistelemaan kovasti leviävää HIV/AIDSia vastaan. Kaikki tämä on näiden vuosien yhteistyön ja seminaareissa annetun opetuksen tulosta. Saatuaan tietoa johtajat ovat nyt lähteneet toimimaan.

Nämä kaikki ovat todella isoja päätöksiä, eivätkä tuo muutosta hetkessä. Nyt on muutettu asenteita ja tehtyjen päätösten toteutumiselle on järjestetty seuranta.

Tansanian Kristillinen Neuvosto, CCT, on nyt lähtenyt auttamaan ja ajamaan maasaiden maa- ja oikeusasioita. Maaliskuun alun seminaarissa CCT:n lakimies oli yhden päivän opettamassa maasaijohtajia maa- ja oikeus- ja – lakiasioista.

On ilahduttavaa huomata, että maasait luottavat kirkkoon. Kirkon edustajat ovat olleet rehellisiä ja tosissaan pyrkivät auttamaan heitä vaikeiden muutosten keskellä.

Valmistautuminen Reformaation juhlavuoteen

Hiippakunnan pappien ja evankelistojen seminaareissa on ollut käynnissä tulevan juhlavuoden valmistelut. Siihen liittyen on opiskeltu, mitä erityistä annettavaa on Luterilaisella kirkolla. Monille työntekijöille on ollut yllätys, kuinka paljon annettavaa kirkolla on erilaisiin elämäntilanteisiin. Näihin asioihin on kovasti paneuduttu ja sitten niitä on myös seurakunnissa käytännössä opetettu. Palaute on ollut hyvää.

Esikoulujen kuulumisia

Huhtikuun puolivälissä pidetään ensimmäistä kertaa koko opettajakunnalle koulutustilaisuus. Odotettavissa on yli neljänkymmenen opettajan ryhmä. Seminaarissa opettajia valmennetaan opetukseen väkivalta- ja kriisitilanteissa. Kuten kouluttaja, maasai itsekin, sanoi: ”Väkivalta on meidän maasaiden elämässä läsnä liian usein.” Lisäksi koulutuksessa laajennetaan esikoulujen opetuksen sisältöä ja nautitaan yhdessäolosta.

Koko esikouluohjelman jatkoon kannalta suuri onnistuminen on ollut, kuinka laiguenani Kilindi Ole Lestino on johtajana oivaltanut sen ja yleensäkin koulutuksen merkityksen. Hän on matkustanut ympäri aluetta niihin kyliin, joissa jostakin syystä esikoulut eivät ole toimineet hyvin. Ja, hänen käyntiensä jälkeen kylien johtajat ottavat koulut vastuullensa ja tilanne muuttuu. Tämä osoittaa perinteisen maasaihallinnon vahvan toimivuuden edelleenkin. Siinä on käytössä sen alueen vahvin ja toimivin hallintomalli. Monessa tapauksessa ongelmana ovat olleet taistelutilanteet ja kyläläisten pakeneminen kodeistaan.

Tänä vuonna on pidetty yksi opettajankoulutus uusille opettajille. Se pidettiin nyt uudella tavalla. Morogoron kaupungissa oli luentoja kahtena viikonloppuna ja niiden välisen viikon opettajat olivat käytännön työssä ja harjoittelussa Mikongoron koululla opettajien Israelin ja Naitopwakin johdolla. Tämä menetelmä oli opettajien palautteesta päätellen erittäin onnistunut.

Israel-opettaja Minkongoron kirkossa/ luokka-huoneessa, joka nyt toimi opettajankoulutuspaikkana.

Haluan vielä kertoa yhden opettajan tarinan. Aivan ensimmäiseen opettajankoulutukseen viisi vuotta sitten saapui kaukaisesta Lusannen kylästä nuori ja ujo moraani, maasaisoturi Isaya. Matkaa hän oli taittanut kaksi päivää. Hän osoittautui erittäin innokkaaksi opettajaksi, jolle kuitenkin ei tahtonut viestiä saada läpi koulutuksista heikkojen yhteyksien vuoksi. Hän sitten kävi koulutuksensa usean vuoden aikana. Se ei ollut huono asia, koska samalla hän opetti ja lopulta oppilasmäärä oli noin sata lasta. Hänellä oli koko ajan kuitenkin ongelmana vanhempien huono tuki, koulumaksujen maksamattomuus. Hän ei siis saanut palkkaansa. Hän valitti minulle, Mama Anna-Riitalle tilannettaan todella pitkään. Yritin lähettää kylään asian hoitajia.

Anna-Riitta ja Oskari Holmström
P.O.Box 1820 Morogoro, Tanzania

anna-riitta.holmstrom@felm.org

oskari.holmstrom@felm.org

Tilanne ei muuttunut. Viime kesän hiippakuntakokouksessa hän oli seurakuntansa edustajana, evankelistan työtä tekevänä, paikalla. Juttelimme. Hän oli nyt päättänyt lopettaa opettajan työn, koska noin vuoden ajalta palkka oli maksamatta. Annoin hänelle tukeni sanoen, että hän on todella tehnyt kaiken voitavan ja nyt kylä saa olla. Koulu sammui. Tilanne jäi kuitenkin vaivaamaan minua ja pyysin laiguenani Lestinoa meidän kyläkokousta pitämään Lusanneen.

Meillä oli poikkeuksellisen tyly vastaanotto. Viisi tuntia kylään ajettuamme meille ei tarjottu edes vettä. Laiguenanille kerrottiin, mistä voimme ostaa ruokaa ja juomaa. Kokous alkoi ja ei aluksi johtanut mihinkään. Lopulta yksi vanhemmista nousi vihaisena ja sanoi: Te sanotte, että me vanhemmat emme maksa. Se ei ole totta. Me olemme koko ajan maksaneet. Missä rahat ovat?! Laiguenani sitten johti puhetta ja kävi selville, että koulukomitea oli varastanut koko ajan rahat. Siitä asia sitten lähti selviämään ja uusi komitea valittiin, koulu pääsi uudelleen alkamaan ja lapsia on taas paljon. Sain kuitenkin taas viikko sitten opettajalta viestin, että hän ei opeta. Otin taas yhteyden laiguenaniin. Syy selvisi, opettajasta, yhdestä minun monista pojistani ja tyttäristäni, oli tullut kylänsä puheenjohtaja ja hän siten ehti vain olla avustajana esikoulussa! Tämä on niitä hetkiä, jolloin iloitsee siitä, että on pystynyt olemaan oikeassa paikassa oikeaan aikaan.

Hyvää kevättä teille kaikille meiltä

Anna-Riitta ja Oskari

Suomen Lähetysseura toteuttaa Jumalan rakkautta sanoin ja teoin.
Teemme työtä 30 maassa lähes sadan kirkon ja järjestökumppanin kanssa.

Tue työtämme:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30

BIC: DABAFIHH, viestiksi nimemme

